Bon cop de vot
VICENÇ ALTAIÓ

«Si jo no tinc por, tu ja no tens poder.»
Jordi Cuixart

Dos coneguts sense correspondència es regiren.

Astres mutants canvien de carrer perdut el fre.

En paral·lel, giratomb en contra direcció.

Contradient la mort, sortint de la llei, és possible foc nou?

El nostre dret, senyor, el meu seu vot

és de cascú, no és teu, oh rei, és poble.

Som tots davant la llibertat, en treva,

tot defensant l'arribada d'urnes.

Un ocellot negre, venint de lluny:

persona gris put a funcionari major.

Un ocellot negre, venint de lluny:

tradició hispànica menina amb all al cor.

De nou, aquí, Santa Inquisició.

Jutges, fiscals amb la llei del Borbó.

L'ull del mal Déu en forma d'helicòpter

… i esberla fort la volta transparent

del nostre cel… esgarrinxa la pau…

esquinça els draps… ai!, les constel·lacions…

L’au ocellot portador de la mort. Res de fora porta llavor civil.

Eixordadors gemecs d’aspes en creu,
per mar per cel. Les naus imperials
plenes de pus i ous de negres aus,
de negres polls, larves, truges, guerrers.

Volen privar les urnes amb un sistema caduc.
Triomfa el més llest: la resistència dels pobles.
Quants de verds, grocs, blaus, roigs, republicans
en front d’un sol lloro gris, gran soldat
sense raó, armat, arnat, castrat,
Gran general. Votem contra el Tirà!

Pinya tots junts per salvar urna i vots,
els nostres cants i, mans amunt, el crit:
“Volem votar!” “On són les urnes?”, Opressor.
Cop de falç, cop de poma, cop de poema contra l’opressor.

Cada vot és un cop del nostre cos
sempre a favor contra el cos repressor.
Mai un sol vot compta amb tant de dolor:
Cada vot és dolor moral, dolor físic solidari.

Subjecte líric col·lectiu. ¿Quant val
un vot tot sol quan suma els vots del poble?

No tenim por. Que caigui la Inquisició!

Posem a zero el vers trencat. Ritmes són vots.